

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Ministre, der er medlem af Folketinget, får efter gældende regler vederlag dels som medlem af Folketinget, jf. § 108 i lov om valg til Folketinget, dels efter § 1, stk. 1, i lov om vederlag og pension m.v. for ministre. Det har Fremskridtspartiet ikke problemer med.

Ministre, der ikke er medlem af Folketinget, får vederlag efter § 1, stk. 1, i lov om vederlag og pension m.v. for ministre på helt samme måde som ministre, der er medlem af Folketinget. De får derimod naturligvis ikke vederlag som medlem af Folketinget. De får alligevel et tillæg svarende til grundvederlaget for folketingsmedlemmer. Det sker efter § 2, stk. 3, i lov om vederlag og pension m.v. for ministre.

Det er nu blevet vedtaget, at ministre, der har fået orlov efter § 41, stk. 3, litra e, i Folketingets forretningsorden, skal have det samme tillæg som ministre, der ikke er medlem af Folketinget. Det skal kompensere for, at de ikke i orlovsperioden får vederlag som medlem af Folketinget.

Fremskridtspartiet mener ikke, at det er rimeligt, at vederlaget til ministre, der ikke er medlem af Folketinget, eller som har orlov fra Folketinget efter den nævnte bestemmelse, skal have nogen som helst sammenhæng med vederlaget for folketingsmedlemmer, når de ikke udfører arbejde som medlem af Folketinget.

Bestemmelsen om tillægget til ministre, der ikke er medlem af Folketinget, blev indført, da den radikale økonomiminister Kjeld Philip for 40 år siden blev medlem af regeringen. Nu har man på foranledning af det samme parti, Det Radikale Venstre, yderligere forplumret ordningen ved også at lade den gælde for ministre, der har orlov fra Folketinget. Fremskridtspartiets holdning er, at regeringen selv må finde ud af at aflønne sine ministre, uden at det skal blandes sammen med Folketingets aflønning af dets medlemmer.

Nærværende lovforslag er en uændret genfremsættelse af lovforslag nr. L 126, folketingsåret 1996-97, jf. Folketingets forhandlinger 1996-97, s. 2732, tillæg A, s. 2894 og 2896.

Lovforslaget omfatter ikke tidligere ministre, der

tager ansættelse i det private erhvervsliv, men alene skatteyderfinansierede stillinger. Skulle der under lovforslagets behandling vise sig at være et flertal for også at medtage job i den private sektor under lovforslaget, er Fremskridtspartiet indstillet på at fremsætte ændringsforslag, således at de også omfattes af forslaget.

Hvis der under lovforslagets behandling viser sig at være andre grupper, hvis forhold kan sammenlignes med de i forslaget nævnte, er Fremskridtspartiet indstillet på at fremsætte ændringsforslag, således at også disse omfattes af forslaget.

Fremskridtspartiet mener principielt, at der bør være ens skatteyderbetalt pension til alle over 67 år. Fremskridtspartiet finder ikke, at det er rimeligt, at tidligere ministre skal kunne få pension efter blot 1 års funktion som minister, uanset hvor gammel den pågældende er, når han eller hun fratræder. Det foreslås derfor, at pension først skal kunne udbetales fra det fyldte 60. år. Det svarer til de regler, der gælder for tidligere borgmestres pension, som blev indført af den nuværende regering i december 1993.

For så vidt angår denne del af lovforslaget, henvises til Folketingstidende 1995-96, tillæg A, side 1508, herunder til de i dette lovforslag optagne bilag.

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Den foreslåede ændring sikrer, at vederlaget for ministre, der ikke er medlem af Folketinget, ikke har sammenhæng med vederlaget til ministre, der er medlem af Folketinget. De pågældende ministre vil herefter alene få vederlag efter § 1, stk. 1, i lov om vederlag og pension m.v. for ministre. Det sikrer endvidere, at ministre, der har orlov efter bestemmelsen i forretningsordenen for Folketinget § 41, stk. 3, litra e, ikke får det tillæg, som ministre, der ikke er medlem af Folketinget, får i dag. Tillægget afskaffes simpelt hen fuldstændig.

Til nr. 2

Der indbygges et alderskriterium, hvorefter det